

at vi ikke kan stemme for dette Lovforslag, men ser os nødsagede til, da vi ikke vil modsætte os det, at sige: Stemmer ikke.

Det maatte maaske være mig tilladt med den højtærede Formands Tilladelse at drage en Sag frem her, som ganske vist ikke hører ind under dette Forslag; men som er behandlet i Folketinget under dette Forslags Behandling og har faaet en ret udførlig Behandling under denne. Jeg ved ikke, om den højtærede Formand har noget imod, at jeg fremdrager den. (*Formanden: Kortfattet!*). Jeg skal fatte mig saa kort som muligt. Det er Sagen angaaende Soldaten Ludvig Jørgensen. Der er jo rejst betydelige Indvendinger mod den Maade, hvorpaa han er blevet behandlet, og den højtærede Forsvarsminister udtalte i Folketinget, at der ikke var Spor af Grund til at tale mere om den Sag, den var undersøgt, og den var i Orden; man skulde ikke bryde sig om, hvad der stod i „Social-Demokraten“ om den Sag, og det undrede ham, at „Social-Demokraten“ kunde være saa letsindig. Han antydede, at Sagen fra vor Side var rejst af politiske Hensyn, og at der var ved at gaa Bolschevisme i os. Men nu har det imidlertid vist sig, at den Undersøgelse, som den højtærede Forsvarsminister byggede paa i Folketinget, og hvormed han afviste alt, idet han udtalte, at denne Undersøgelse var gaaet fuldt ud til Bunds, er for at bruge det samme Udtryk, som den højtærede Forsvarsminister brugte, ret letsindig. Der har ikke en Gang været forhandlet med den Læge, som har behandlet Jørgensen, og hele Undersøgelsen baseres paa en anden Soldat, som hedder Jensen og ikke Jørgensen, og som led af en helt anden Sygdom, og paa hvem det, som Undersøgelsen er kommet til, maaske kan passe, medens det ikke passer i nogen som helst Henseende paa Ludvig Jørgensen. Det er efter min Opfattelse en meget slet Forklaring, Folketinget har faaet af den Sag, og efter min Opfattelse er det ogsaa en meget slet Undersøgelse af den Sag. Hvis de Undersøgelser, der foretages fra ministeriel Side, i Almindelighed blot tilnærmelsesvis foregaar paa den Maade, vil det være saaledes, at man for Fremtiden maa være meget varsom med at tro paa, hvad der fremkommer som Resultat af ministerielle Undersøgelser. Jeg fremdrager denne Sag for at give Forsvarsministeren Lejlighed til at udtale sig. Jeg ser, at han har udtalt sig til „Berlingske Tidende“ til en Interviewer, men det forekommer mig, at Rigsdagen har Ret til noget mere Forklaring end den, der stod i „Berlingske Tidende“ for i Morges.

Den Sag, der er blevet rejst i Folketinget, er efter min Mening ikke bragt fuldt ud til Ende, fordi den blev sluttet paa et fejl Grundlag, og det forekommer mig derfor, at der kan være Anledning til, at Folketinget atter kommer til at beskæftige sig med den Sag og føre den Debat til Ende paa det Grundlag, der nu foreligger. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Forsvarsminister, om han kunde være sindet til atter at rejse Sagen i Folketinget og føre den frem der paa det Grundlag, der er nu, saaledes at den Debat, der er ført i Folketinget, og som man kan sige ikke er ført til Ende, kan blive bragt til Ende. Der er aldeles ikke nogen Bolschevisme eller Politik i den Sag, men vi betragter det fra vor Side som vor Opgave, naar der sker Uret nogen Steder, da at paatale det paa de rette Steder; og naar der er sket en Soldat som Ludvig Jørgensen saa stor Uret, som det vistnok er Tilfældet her, og hvad altsaa den „grundige“ Undersøgelse ikke har afkræftet, saa er det naturligt, at vi rejser Spørgsmaal derom her i Rigsdagen, fordi det er Staten eller Statens Institutioner, som begaar en saadan Uret; det er ganske naturligt, at vedkommende Minister maa gøre Rede for Sagen, at han maa klarlægge, hvorledes det er i det hele taget, og maa staa til Regnskab for det, der sker under hans Ledelse eller dér, hvor han har Myndighed. Det vil derfor være ganske naturligt, forekommer det mig, at den Sag ikke skal være afsluttet i Folketinget, men at den bør komme frem dér igen. Nu har vi fra vor Side ikke saa god Lejlighed dertil, som den højtærede Minister har. Jeg synes, den højtærede Minister skylder Folketinget at komme til det og sige: Det var fejl, det, jeg oplyste i Gaar, det var ikke Jørgensen, det var Jensen, det var et andet Tilfælde; nu har jeg undersøgt Jørgensens Forhold, og nu ligger Sagen saaledes. — Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Forsvarsminister, om han agter at rejse den Sag igen i Folketinget, saaledes at den Debat, der blev sluttet i Gaar paa et urigtigt Grundlag, atter kan optages og føres til Ende.

Piper: Det Lovforslag, der foreligger, er Forslag til Lov om Afvigelser fra Hærlovens Bestemmelser om Indkaldelser og Uddannelse i Aaret 1921. Det omhandler dels en Bemyndigelse for Forsvarsministeren til at indkalde en Del uddannet Mandskab til at gøre den fornødne Tjeneste i Sønderjylland og dels en Bemyndigelse for Ministeren til at indkalde et mindre Antal af